

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

Ος συναρτάται δεκτοί πάντες
Βιβλιοφίλοι δεκτοί
εις χαρακτηριστικά κειμήλια,
κρησίνονται.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΞΑΛΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐκαστον φύλλον λεπτὸν 15.
Πώλησις εἰς τὰ κτήματα καὶ πρακτε-
ρία. Τίμηρ ἕκλ. ἑρ. 8, χρυσὸν 10.
Ἐπιτελεῖται ἑρῶντα 11.

ΓΡΑΦΕΙΑ ἐν δόξῳ Ὁμήρου, παρὰ τῷ Δυτικῷ ναφ. — ΕΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερ. ἑρ. 8, — Ἐξωτερ. ἑρ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Ἀθηνῶν Γαετάνος Δε-Ἀγγελίς. — Ἐνευθεύσεις ἀποροδοκίτου ἐυδρωμῆς ἀπὸ τῆν Χαλκίδα, Δαρφίον, Βόλον ὑπὸ Ροῦ. — Εἰς τὴν Ἀντιγόνην ὑπὸ Γ. Πολίτου. — Αἱ παράθεοι περιπέτειαι ἴνους Γάσσου σοφοῦ (σοφίαι) (μετ' εἰκόνων) (μετὰρρασι) ὑπὸ Φ. Πρίντζη. — Ἐρωτικὸν ἔθνος ὑπὸ Π. Διδέρη. — Ἐσθρα μάλιστα Νείλου. — Ποικίλα ὑπὸ Σπυριδίου. — Αἰνίγματα. Δύσεις. — Ἀλληλογραφία. — Ἀγγελίαι.

Τίς φιλοπερίεργος ἢ μουσαλάτης, φιλοπροδοκός ἢ ἐπιστήμων, δημοσιογράφος ἢ δημοσιολόγος, ὑπὸ τῆς ἀναγκαζοῦ Ἑλλάδος διασαλπασθείας φήμης τῆς ἀφίξεως ἐν Ἀθῆναις ἀνδρός σπουδαίου καὶ εὐπαι- δεύτου ηλεκτριζόμενος, δὲν θά ἐσπενδεν, ὡπως γνωρίζῃ ἢ τοῦλάχιστον ἴδῃ τὸν ἄνδρα τοῦτον ὅ- σις προώρισται νὰ δρῶ- σῃ ἐνταῦθα καὶ ἐπίδειξῃ τὰ προτερήματα τῆς ὑπε- ρόχου αὐτοῦ διανοίας, νὰ λάσῃ καὶ ἰσως καὶ αὐτὴν τὴν τέφραν του εἰς τόχωμα τοῦτο ν' ἀψίῃ; Τίς δὲν ἐ- πιθυμεῖ νὰ πλησιάζῃ πᾶν- τα νέον φῶστίρα ἐκ τῆς ὑπερίας ἐρχόμενον ἐν- ταῦθα μέτοσαῦτα ἐπίπλα πλεονεκτήματα; καὶ τίς δὲν θαυμάζει ἀστέρα, ὅστις ἀφῶ ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος ἀναφανόμενος καταυγά- ζει τὸ πᾶν;

Ἴδετε καὶ πεισθεῖτε. Εἶναι ἀλήθεια πρὸ τῆς ὀπίας τὸ σκότος διαλύε- ται, εἶναι ἀδάμας πρὸ τῆς λάμπειας τοῦ ὀποίου τὸ ψεύδος ὄχιθι, εἶναι θη- σαυρὸς ἐξ οὗ ἀντλεῖ τις γνώσεις καὶ ἀφελείας; Ἀγόμενος καγὼ κατ' αὐ- τὸς ὑπὸ τῆς εὐλόγου ἀλ- λως τε περιεργείας ἀφ' ἑ- νὸς καὶ τοῦ καθήκοντος ἀφ' ἑτέρου μετέδην τὴν παρελθούσαν τετάρτην εἰς τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου ὀπισθεν τῆς Δυτικῆς ἐκκλήσιας κείμενον ἀρχιεπισκοπικὸν μέγαρον, ὅπου ἔχει- ρίσις τὸ ἐπισκεπτήριόν μου εἰς τὸν προσωρινῶς γραμματεῖα αὐτοῦ κ. Δὸν Μάμμον, ἱερέα νέον ἐπὶ πλήρη ἴληου καὶ προθυμίας, ὀδηγήθην μετὰ πέντε λεπτῶν ἀναμονῆν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς ἐπὶ τοῦ ἀνω διαμερίσματος εὐρισκομέν- ην καὶ κεκοσμημένην δι' ὄραιον ταπῆτων καὶ ἐπίπλων ἀξιοπρεπῶν μὲν σχετικῶς τῷ ἀξίω- ματι, ἀλλ' ἄπλων καὶ ἀνευ τῆς ἐπιδεικτικῆς καὶ κοῦφου ψευδαιδείας, ἢν ἀπαντᾷ τις εἰς τὰς αἰ- θούσας τῆς πολυτάλας τοῦ μεγάλου κόσμου καὶ ἄν πολυταλάντων. Ἀφῆθην ἐκεῖ μόνος ἐπὶ ἑν

μόνον λεπτόν, καθ' ὃ ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀναμνησθῶ τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ ἐργάτου τοῦ μεγα- ρου ἐκείνου τοῦ ἀκαμάτου καὶ φιλοπροδοκῶν ἀει- μνήστου Ἰω. Μαγαγκοῦ, τοῦ ἴσων προόρωρς με- ταστάτης ἀφ' ἡμῶν καὶ τῶσων τῆν ἐκκλήσιαν τῶν Ἀθηνῶν καθωρασαντος καὶ πλουτίσαντος!

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Ἀθηνῶν
ΓΑΕΤΑΝΟΣ ΔΕ-ΑΓΓΕΛΙΣ

πτον δὲ βλέμμα ἐταστικὸν ἐπὶ τῶν ὄραιων εἰκόνων, τῶν ἀραιζουσαντῶν πλευ- ρὰς τῶν τεύχων, καὶ πα- ριστανούσας σκηνὰς ἱε- ρὰς καὶ πρόσωπα σπαστά, ὅτε ἀφηνιδίως καὶ ἀθο- ρύτως ὡς σκιά ἀγγέλου φανταστικῆ παρίσταται πρὸ ἐμοῦ ὁ νῦν διορι- σθείς εἰς τὴν ἀρχιεπι- σκοπικὴν ἔδραν τῶν Ἀ- θηνῶν, ἀποστολικὸς ἐπί- τροπος ἐν Ἑλλάδι καὶ το- ποτηρητὴς τῆς ἀρχιεπι- σκοπῆς Νάξου κ. Γαετᾶ- νος Δε Ἀγγελίς.

Πρὸς στιγμὴν ἠσθάνθην ἐνδομυχον χαρὰν καὶ λύ- πην ἄμα, σέβας καὶ βίγος πρὸ τοῦ νέου ἱεράρχου, ὅτε τὸ ἀσφαλές καὶ γλυκὺ αὐτοῦ βλέμμα, ἢ σνιπα- θητικωτάτη μορφή του, τὸ ὄρατον παράστημά του καὶ τὸ εἶχαρι μεϊδαμῶ του μοῖ προκαλοῦσι ἀπό- λυτον ἐμπιστοσύνην καὶ ἀγάπην καὶ σπεύδων πρὸς αὐτὸν καὶ καταφιλῶν τὸν δακτύλιόν του.

— Καλῶς ὄρισατε, πανιερώτατε, τῷ λέγω, εἶμαι καὶ ἐγὼ πρόβατον ἐκ τοῦ ποιμνίου σας καὶ ἔρχο- μαί νὰ ὑποβάλλω τὰ σέβη μου καὶ νὰ σας γνωρίσω. — Καὶ ἐγὼ ἐπιθυμῶ, τέκνον μου, καὶ χαίρω πολὺ νὰ γνωρίσω τὸ ποιμνίόν μου, μοῖ ἀπαντᾷ μετὰ χά- ριτας ὁ κλεινὸς ἱεράρχης. Ἐδείκνυτο πρόθυμος καὶ ἀκούρατος ἀπὸ συνε- χούς ἐπισκέψεως. Μοῖ προσέφερε δὲ κάθισμα πολὺ πλῆσιον αὐτοῦ, ἐνῶ ταύτοχρόνως καὶ αὐτὸς λαμ- βάνει θέσιν εἰς τὸ παρακείμενον ἀνάκλιτρον. Ἐκάθισα παρ' αὐτῷ καὶ ἀθήκα ἐκ καθήκοντος καὶ σεβασμοῦ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀμιλίας μας εἰς τὴν σεβασμιότητά του.

— Και πόσοι είναι οι δυτικοί τῶν Ἀθηνῶν; μ' ἐρωτᾷ ἀμέσως.

— Μά, υποθέτω, πανιερώτατε τῷ ἀπαντᾷ. ἂν δὲν λάθωμεν ὑπ' ὄψει τὸν κυμαινόμενον ξένον πλῆθυσμόν, ὅτι οἱ μόνιμοι Ἕλληνες δυτικοὶ ἐνταῦθα ἀνέρχονται εἰς 2—3 χιλιάδας.

— Τόσοι υποθέτετε νὰ εἶναι, μοι λέγει, καὶ ἐν τούτοις ὁ Ἀγγελιαφόρος τῶν Ἀθηνῶν (Messenger d'Athènes) ἀνέφερεν ἐσχάτως, ὅτι ὅλοι οἱ δυτικοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀνέρχονται εἰς 3—4 χιλιάδας.

Ἐγγέλασα.

— Πλανῶμαι, πανιερώτατε, ἀπάντησα, διότι μολονότι ἡ ἀπογραφή τοῦ δυτικοῦ πλῆθυσμοῦ ἐν Ἑλλάδι θύελεν εἶναι ὀφθαλμιώτατη καὶ ἀναγκαστάτη καὶ δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν κυβέρνησιν, καθότι οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐθυμοῦμαι νὰ ἐγένετο ὑπ' οὐδενός. ἐν τούτοις δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι οἱ Ἕλληνες δυτικοὶ ἐν Ἑλλάδι ἀνέρχονται εἰς πολλὴν μεγαλειότητα ἀριθμῶν.

Ἡ σεβασμιότης του εἰδείξε σημεῖα ἐπιδοκιμασίας καὶ εὐχαριστίας ἐπὶ ταῦτα.

— Ἐπίτε, μοι λέγει μετ' ὀλίγων, ὅτι ὑπάρχει καὶ κυμαινόμενος δυτικὸς πλῆθυσμός.

Ποῖον ἐνοεῖτε;

— Τὸν ξένον, πανιερώτατε, δηλαδὴ τοὺς ἐρχομένους προσκεῖρας γάλλους, ἰταλοὺς, αὐστριακοὺς, γερμανοὺς κτλ. καὶ ἐξ ὧν ἄλλοι μὲν ἐγκαθίστανται ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεῖ καὶ ἄλλοι εἰς τὰς ἐπαρχίας.

— Καὶ εἶνε πολλοὶ οἱ τοιοῦτοι Γάλλοι καὶ Ἰταλοὶ;

— Ἀρκετοὶ σχετικῶς, ἐρχόμενοι μάλιστα καθ' ὁμάδας, διὰ διαφόρους ἐργασίας, σιδηροδρόμους, συγκοινωνίας κτλ. ἀποστολάς, ἐπιχειρήσεις κτλ. τινὲς δὲ τούτων ἐγκαθίστανται εἴτα καὶ ὀριστικῶς ἐν Ἑλλάδι, λαμβάνοντες καὶ συζύγους ἑλληνίδας.

— Καὶ οἱ ἰταλοὶ εἶναι πολλοὶ, ἦκουσα.

— Περισσότεροι οἱ γάλλοι, υποθέτω, πανιερώτατε.

— Δύνασθε νὰ μοὶ ὀνομάσετε μερικὰς γαλλικὰς οἰκογενεὰς ἐνταῦθα;

— Μάλιστα, τοῦ Ὠμόλ, Φεράλδιν, Τουφερῆν, Φιλίπ φέρεσ Μερτρουέ, Βάρθ, Πελλισιέρ, Τρουμπ, Βαδίν, Γασπαρῆ, Βρισσον, Κωστέσιγκ, Δεσσινιέ, Ὁδραὶ καὶ πολλοὶ ἄλλοι, πλὴν δυστυχῶς εἶναι καὶ μερικά, ὅς ἢ ἐκκλήσις δὲν γνωρίζει, οὐδ' αὐτὰ τὴν ἐκκλήσιον σᾶς.

Ὁ ἱεράρχης ἐπέδειξε σημεῖον θαυμασμοῦ.

— Ναί, πανιερώτατε, ἐξηκολούθησα καὶ ἰδοὺ Γνωρίζω γαλλικὴν οἰκογενεάν ἐγκατασταθεῖσαν πρὸ ἔτους ἐνταῦθα δι' ἐπιχείρησιν μαρμάρων ἢ ἄλλων ἐργασίαν καὶ μηδεμίαν ἔχουσαν σχέσιν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν κληρὸν. Πολλοὶ τοιοῦτοι ἐρχονται καὶ φεύγουν καὶ μηδεμίαν συνάφειαν ὑφίσταται, ὡς νὰ ἐφρόνουν, καὶ δυτικοὶ δὲν ὑπάρχουν ἐνταῦθα. Ἀλλὰ καὶ μετὰ λύπης παρετήρησα συμπαθεῖαν πρὸς τὸν ἰταλικὸν κυμαινόμενον πλῆθυσμόν καὶ ἀντιπάθειαν πρὸς τὸν γαλλικόν.

— Ὅθι τὸ ἴδιον καὶ τοῦτο, διέκοψεν ἡ αὐτοῦ πανιερότης.

— Καὶ ποῦ ἀποδίδετε τὸ ἀτίον; μ' ἠρώτησε εἴτα.

— Ἡ ὀφείνω τῆς ὑμετέρας πανιερότητας δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ τὸ εἶρη, ἀπάντησα. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶναι ἡ ὥρα κατὰλληλος πρὸς ἐξάντησιν τοιοῦτου θέματος, ἄλλως τὸ καταχρῶμαι ἰσως πολιτικῶν σιτηρῶν τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος, περιορίζομαι μόνον νὰ εἶπω, ὅτι γεγονότα τινὰ ἀτυχῶς ἐπελάθοντα κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς ἀρχιεπι-

σκοπικῆς διοικήσεως ἐγέννησαν ἀνωμαλίας τινὰς παρὰ τοῖς δυτικοῖς ἐνταῦθα ἐντοπίους καὶ ξένους, ὅτινα ἐπέφερον διαρίσεις καὶ ἀντιδράσεις καὶ ἀντιπαθείας καὶ ἀντιζηλίας, αἱ ὁποῖαι δυστυχῶς δὲν ἐπέδρασαν καλῶς ἐπὶ τῶν πνευμάτων καὶ ὡς γνωρίζετε ἡ ἀγία εἰδρα.

— Ἄ, ναὶ ἄξυίρω, ἀνέγνωσα καὶ ἐφημερίδες τότε σχετικῶς.

— Ἀκριδῶς... εἰσθε ἐν γνώσει παρατηρῶ, σεβασμιώτατε.

Καὶ ἄλλαξα τὴν ὁμιλίαν μας, διότι ἐπεθύμουν περὶ πολλῶν ἀντικειμένων νὰ μάθω τὴν γνώμην τοῦ σεβασμίου ἱεράρχου.

— Καὶ πῶς σᾶς φαίνεται ἡ πόλις μας πανιερώτατε;

— Ὁραία, λαμπρά, μάλιστα, μοι ἀρέσκει καὶ ἐχει μέλλον καλὸν καὶ εὐρῶ, μοι ἀπάντησεν ὅπως ἐθνοῦς καὶ εὐχαιριστήμων.

— Παρατηρήσατε τὰς οἰκοδομὰς; τὴν διαφορὰν καὶ τὸ πλοῦτος;

— Ναί, ναί, πολὺ ὠραιότεραι καὶ μεθοδικώτεροι πολλῶν εὐρωπαϊκῶν πόλεων. φαίνεται δὲ ὁ κόσμος ἐδῶ ἀρέσκειται εἰς τὴν πρόδοον καὶ τὸν πολιτισμόν.

— Ἴσως μάλιστα σπεύδει πολὺ περισσότερο τοῦ εὐρωπαίου εἰς τοῦτο, ἀπεκρίθη μειδιῶν, καὶ δεικνύει ζῆλον ἀκράτητον πρὸς τοὺς νεωτερισμοὺς καὶ ἐν γένει ὅ, τι νέον καλόν.

— Ἀληθῶς τὸ παρετήρησα καὶ ἐκ τῶν πολλῶν ἐπισκεψέων, ὅς καθ' ἑκάστην ἐξῶ. Ὁ Ἕλλην ἀγαπᾷ τὴν πρόδοον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν του. Ἐχει πνεῦμα ἀλλὰ τοῦ λείπει ἴσως ἡ μέθοδος.

— Ἀπλάδι; εἶχτε καὶ ἐπισκέψεις τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος;

— Ναί, εἶχον τὴν μεγάλην εὐχαρίστησιν νὰ δεχθῶ διαφόρους Ἑλλήνας ἀνατολικούς, ὅτινες ἦλθον νὰ μὲ ἴδουν. Τούς εὐχαριστῶ καὶ εἶμαι ὑποχρεωμένος ἐκ τῶν διειρημάτων ἀγάπης καὶ συμπαιθείας, ὅτινα μοι ἐπέδειξαν. Εἰς δὲ τὸν σεβασμιώτατον μητροπολίτην κ. Γερμανόν, ὅστις ἦλθε νὰ μοὶ ἀνταποδοῖ τὴν ἐπίσκεψιν, προχθὲν καὶ μεθ' οὗ ἀρκετὰ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς εἶπομεν, ἐξέφρασα λύπην διὰ τοὺς μεταβαίνοντας εἰς τὴν ἑσπερίαν νὰ σπουδάσωσαν ἀνατολικὸς κληρικὸς καὶ μὴ καὶ ὅστινες ἐπιστρέψουσι σχεδὸν ἀστοχειώτοι καὶ ἐντελῶς ἀμέτοχοι τῆς μεθόδου. ἂν δέον νὰ ἐφαρμόζον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἠθικοῦ ἐνταῦθα πνεύματος.

Βαθυμὸν ἐγενόμην οὕτω κοινῶς τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ σελτοῦ ἱεράρχου, καὶ ἀμέσως τῷ εἶπον τότε.

— Ἡ μετριόφροσύνη σας, πανιερώτατε, ἡ ἀλόγιστος καὶ ἡρεμὸς συμπεριφορὰ σας, αἱ γνώσεις σας καὶ τὰ χριστιανικὰ ἀισθημὰτά σας ἀναντηθῆναι δὲν συνάδουν πρὸς τὴν πομπιὰν ὑποδοχῶν, ἂν σᾶς ἔκαμον κατὰ τὴν ἑλευσίν σας τοὺς μακροὺς λόγους οὗς σᾶς ἀπήγγειλαν καὶ ἐδημοσίωσαν. Ἰστασθε πολὺ ὑψηλὰ παρατηρῶ, σεβασμιώτατε, καὶ χαίρω πολὺ διότι κατανοεῖτε πληρέστατα τὸ σμῆρον τῆς ἐκκλησίας.

Ἡ σεβασμιότης σας, φρονῶ, δὲν θ' ἀδικήσῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐνταῦθα δυτικῆς κοινότητος, ἡ δ' ἐρώτησις σας, πανιερώτατε, ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνταῦθα δυτικῶν, ἀπάντησι τῶν προσεληθόντων πρὸς ὑπόδοχὴν ἡμῶν.

— Ναί, «ἀφετε τὰ πρόβατά μου νὰ ἐκδηλώνουν μόνα τὸν καὶ ὅπως θέλουν τὸ αἰσθημὰ τῶν» εἶναι ἡ ἀγγελικωτέρα ἐκδήλωσις τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῶν.

[Ἐπαύει συνέχειαν.]

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΥ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ ΛΑΜΙΑΝ ΚΑΙ ΒΟΛΟΝ

(Συνέχεια, ἀπὸ προηγ. φύλλον)

Εἶτα μετέβην ἐν συνοδείᾳ πάντοτε τοῦ κ. Παναγοῦ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν κ. κ. Ν. Ἀβέρωφ, Χ. Λεμπέση ἱατροῦ καὶ Χρ. Μέγα, συνδρομητῶν τῆς «Φύσεως» πλὴν ἀτυχῶς οὐδένα τούτων εὗρομεν οἶκοι, τοῦ μὲν πρώτου ἐξεληθόντος πρὸ ὀλίγου εἰς τὴν πόλιν, τοῦ δὲ δευτέρου ἀπουσιάζοντος ἀπὸ δύο ἡμερῶν εἰς τὴν χωρίον, καὶ τοῦ τρίτου κύριοκομένου ἐκτὸς τῆς οἰκίας του.

— Τριπλῆ ἀτυχία! εἶπον, διότι πολὺ ἐπαθῆμον νὰ γνωρίσω προσωπικῶς τοὺς δύο πρώτους συνδρομητὰς μου καὶ ἀντικατοῦ ἀλλήλων εἰς τὸ δημαρχικὸν ἔθνημα τῆς πόλεως καὶ διότι ὁ μὲν κ. Ἀβέρωφ διατελεῖ συγγενὴς τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μεγατεροῦ ὁμογενοῦς, ὃς ἐξ ἑλαβον ἀφορμὴν νὰ ἐπισκεφθῆ ἐκεῖ καὶ πολλὰ καλὰ ν' ἀναμείρωμεν ἐνταῦθα, ὃ δὲ κ. Λεμπέσης εἶνε ἱατρὸς διακεκριμένος καὶ πολιτευόμενος ἐν Χαλκίδι. Ἀμφοτέροι, ὡς εἶπον οὕτω, ἐξετέθησαν ὡς ὑποψήφιοι δημαρχοὶ τοῦ τόπου καὶ ἠγχαριστήθη, διότι μοὶ ἴδιοντο προχθὲν καὶ ἐπικαίρως εὐκαίρως νὰ λάβω μερίαν ἐπὶ πληροφωρίας περὶ τῆς οὐχὶ εὐχαρίστου καταστάσεως τῆς πόλεως καὶ ζητήσῃ τὴν γνώμην τῶν περὶ τῶν σχεδίων τῶν ἐν μελοῦσῃ αὐτῶν δράσει. Πλὴν ἤδη, ἐξεληγὼν ἄρχων ὁ κ. Λεμπέσης, ἀνὴρ δραστήριος, ἐπιστήμων, ῥέκτικος καὶ φιλόκαλος καὶ ἐπιζόμενος ἐν δευτέρᾳ ἡμῶν ἐκδρομῇ καὶ αὐτὸν προσωπικῶς νὰ συναντήσωμε ἐκεῖ καὶ γνωρίσωμαι καὶ τὴν πόλιν μάλλον ἐξωραϊσμένην, εὐρυθρον, ὠραία καὶ προδουτικὴ νὰ εὗρωμεν.

Τότε μετέβην μετὰ τοῦ κ. Παναγοῦ εἰς τὸ κατάστημά του, ὅπου ὁ κ. Φουσάρης προσήνεγκος ἤμην ἑτέρην μικρὰν δόξαν κοινὰ καὶ ἀποχαριτήσας τοὺς πᾶν εὐγενῶς παρασχόντας μοι τὴν συνδρομὴν τῶν ἐλευσίν κυρίως τούτους, διημιθῆναι πρὸς τὸ κληρὸν ἐπίσης κείμενον ταχ. καὶ τηλεγραφικῶν κατάστημα, ὅπως ἐπισκεφθῶμεν τὸν κ. Διακόπουλον, διευθυντὴν, φίλον καὶ συνδρομητὴν τῆς «Φύσεως».

Τὸ ταχυδρ. καὶ τηλεγραφικὸν τῆς Χαλκίδος εὕρεται ἐντὸς μοναστηρίου φυλοπλυνθίου παρατήρηματος ἐν τῷ μέσῳ ἐρείπειων ἐξ οὐκίαν, οὐκ ἐπιδοκ, ὑλικῶν καὶ ῥυπαροτήτων.

Μὴ ζήτησε πλοῖον. Εἰσέδωσα ἐντὸς καὶ εὗρισκω ὑπαλλήλους νέους φιλοτιμῶς ἐργαζομένους ἐν στενοχωρῶν θαλάσῃ καὶ ἀπλῶτερ ἱερῶτι, ἐν παρακείμενῶν τὸν διευθυντὴν κ. Διακόπουλον ἐκίσης πυγόμενον ἐν τῇ ἐργασίᾳ καὶ παραπλευρῶς τὴν οἰκογενεάν αὐτοῦ διὰ τὴν ἀπολύτου ἀνάγκης διατωμένην ἐντὸς μικροῦ στενοχωρῶν ἐκίσης διαμερίσματος.

— Μπα! ὁ κ. Πρίντζης! μοι λέγει ὁ κ. Διακόπουλος ἄνω ἐγγεῖρων τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐφ' ἧς ἐγράφε, πῶς ἦτο τοῦτο τὸ ἐκακτόν;

— Ἐστενοχωρηθῆν ἀπὸ τὴν ζέστην τῶν Ἀθηνῶν, φίλε μου, καὶ ἔκαμα μίαν μικρὰν ἐκδρομὴν, τῷ ἀπήνησα. Καὶ πῶς περὶ τῆς ἰδῶ, εἶσαι εὐχαριστήμων;

— Τί νὰ κάμω; εἶμαι δὲν εἶμαι, ἐργάζομαι ὡς σκλάβος, αὐτὸ εἶναι τὸ βέβαιον καὶ ὅ, τι ὑπερῶν ἐγὼ μόνος τὸ ζεύρω.

— Καὶ ἐδῶ ἔχεις καὶ τὴν οἰκογενεάν σου;

— Ναί, ἰδοὺ εἰς αὐτὸ τὸ μικρὸν διαμέρισμα.

Καὶ μετ' ἐκπλήξεως παρετήρησα τὸ ἐστενοχωρημένον καὶ πενυχρὸν τὸ διαμέρισμα.

— Ὡς φαίνεται, τῷ εἶπον, τὸ παράρημα τοῦτο θὰ εἶνε ἀντισημικόν.

— Ναί, μοι ἀπήνησε μειδιῶν, ἀκριδῶς τότε ἐπέχηξ, ἐν καιρῷ τῶν σιτηρῶν.

— Μόνον οἱ εἰσιμὸι διορθῶνουν τὰ ἑλληνικὰ πράγματα. Καὶ πῶς πηγαίνει τὸ ταχυδρομικὸν καὶ ὁ τηλεγράφος;

— Αἶ, δὲν τὰ ζεύρει; τώρα μάλιστα ὅπου μᾶς ἐλοφην καὶ τὸ ἐκμισθῶν τῶν ἐπιταγῶν, μᾶς ἐπέροκοσαν. Ἐργασίαν ἀπὸ ταχυδρομικῶν, δέματα καὶ ἐπιταγὰς, καὶ τηλεγραφήματα ἔχομεν ἴσην, ὅσον νὰ μὴ παραθῶμεν νὰ ἀναπνεύμεν. Ἄπο ἰκανοποίησιν τὸ βλέπειν, μόνον διὰ νὰ τρώγομεν.

Καὶ ἀποχαριτήσας τὸν ἀργάτην τούτων τῆς ἑλληνικῆς συγκοινωνίας ἔσπευσα μετὰ τοῦ υἱοῦ μου πρὸς τὴν ἀποδοχάν, διότι ἰσήμεν ἡμῶν μεσημέρια.

— Νά, δὲν σᾶς τὰ ἔλεγα, μοι λέγει τότε ὁ υἱός μου, βλέπων με σπεύδοντα, δὲν σᾶς τὰ ἔλεγε καὶ ὁ κ. Ἀγωνιστὴς ὅτι δὲν θὰ προσθάσωμαι; ἰδοὺ θὰ μᾶς ἀφήσῃ τὸ ἀτιμολόγητον.

Παρὰ τῇ ἀποδοχῇ παρατήρηξ τὴν λέμνον δὲ ἧς εἶχομεν ἰεθλαίει καὶ τοὺς περιγητὰς ἀναμείρωσε ἡμᾶς.

— Μὴ φοβεῖσαι, λέγει τότε εἰς τὸν Τάκην, ἰδοὺ ἡ λέμνος μᾶς περιμένει.

— Μπα, καὶ οἱ περιγητὰί, μαῦζὶ κάλιν θὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸ πλοῖον;

— Ναί, διότι ἐδῶ ὑπάρχει συνθήκη νὰ ἐκστρέφουν διὰ τῆς αὐτῆς λέμβου. Καὶ δι' αὐτὸ ἀκριδῶς ὁ λεμβούχος δὲν ἐδέχθη πληρωμὴν ὅταν ἐξήλθομεν.

— Ὅριστε, ὄριστε, γέλωτα, κύριε, τὸ βαπόρι σαλπάρει μοι λέγει ὁ λεμβούχος ἐγγεγρόμενος. Δύο λεπτὰ μόνον ἔχομεν καιρὸν.

— Οἱ περιγητὰί εἶναι ἀκόμη θυμωμένοι, μοι λέγει τότε ὁ υἱός μου.

Καὶ πραγματικῶς παρετήρηον ἀμφοτέροι μετ' ἀδιορίας πρὸς τὴν θάλασσαν ἐνθ' ἐπανηργημάτα.

— Ναί, καὶ διότι τοὺς ἠνυγασάσαμεν νὰ μᾶς περιμένουν, βλέπει, ἐδῶ τῶση ὄραμ, τῷ εἶπον.

Μετ' ὀλίγον ἐπέδιδάξαμε ἐντὸς τοῦ πλοίου καὶ μετ' ἐκπλήξεως παρατηρῶ τὸν λεμβούχον φιλονεκίοντα μετὰ τῶν περιγητῶν. Ἐπιστρέφω καὶ βλέπω ὅτι τοῦ ἔδιδον 60 λεπτὰ δι' ἀμφοτέρους, ἐνθ' ἐκείνους εἶχτες 60 λεπτὰ δι' ἑαστον αὐτῶν, δι' ἔξροδον καὶ ἐπιστροφῆν.

— Εἶνε συμφωνία, ἐπέμουν λέγοντες αὐτοί.

— Ὅχι, διὰ τοὺς δύο 60 λεπτὰ, ἀνέκραξεν ὁ πτωχῶς λεμβούχος, τί τὸ ἐνόμαζαν; Νά, δὲν ἐρωτᾶτε τὸν κύριον πῶσα ἔδωκε καὶ ἐδέκινεν ἐμᾶ.

— Μάλιστα, ἔδωκα μίαν δραχμὴν ἐγὼ, εἶπον.

Πλὴν βλέπων τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην αὐτῶν καὶ τὸν λεμβούχον κενδυνεῖοντα νὰ μείνῃ ἐντὸς τοῦ πλοίου κινουμένου ἤδη πρὸς ἀναχώρησιν, ἐξήγαγον ἐγὼ 60 λεπτὰ ἐκ τοῦ θαλακίου μου καὶ τὰ ἐμάτησα τῷ λεμβούχῳ, ἐπὶ τῇ σκέψει, ὅτι φιλοτιμώμενοι οὗτοι δὲν θὰ κατεδέχοντο νὰ πληρωσῶ ἀντ' αὐτῶν, κλῆν οἱ κ.κ. ἀποτόμως σφραγίστες διημιθῆναι εἰς τὰς θέσεις τῶν.

— Μπα, μπα, οἱ ἀριλότιμοι, μοι λέγει ὁ Τάκης μετ' ἐκπλήξεως.

— Δὲν τοὺς ἀρίνετε, τῷ εἶπον, αὐτοὶ ἔχουν τ' ἔνομα καὶ ἡμεῖς τὴν χάριν.

Τὸ ἀτιμολόγητον ἐν τῷ μεταξύ εἶχε κάμει ἐπιτηδεῖαν στροφὴν καὶ εὕρισκτο ἤδη ἀπέναντι τοῦ στενοῦ, ἔτοιμον νὰ κινήσῃ πρὸς δεξιάν αὐτοῦ.

Πάντες οἱ ἐπιβάται μετὰ περιεργίας ἴσταντο ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ἀναμείνοντες τὸ ἐπιβήσανον, πλὴν ὠραίων τῆς ἀληθείας θέαμα. Ὁ κλοῖαρχος ἴστατο ἐπὶ τῆς γαλέρας ἔτοιμος νὰ δώσῃ τὸ σὸνθημα. Ἦτο ὁ κ. Ν. Δρίβας, ἀρχαῖος καὶ ἰκανώτατος κλοῖαρχος, γνωστὸς τοῖς ταξειδιώταις διὰ τὴν φυγρότητα τοῦ χαρακτῆρος του καὶ τὴν προθυμίαν του εἰς τὸ καθήκον. Περὶ αὐτοῦ λέγεται, ὅτι πολλὰκις εἰς προφανεῖς κινδύνους ἔσωσε πλοῖα καὶ ἐπιβάτας διὰ τῆς ἐπιμύου καὶ ἀκόου δραστηριότητος αὐτοῦ καὶ ἐτοιμότητος.

Ποτεί τέλος σημεῖον διὰ τῆς χειρὸς καὶ τοῦ πλοῖον διὰ βραδείας κινήσεως διέρχεται ἐν μεγαλοκρεπείᾳ τὸ στενὸν ἐν παρουσίᾳ χιλίων τουλάχιστον βλεμματιῶν, θεωμένων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ σκάφους τὴν διαβάσιν πρὶς ἐξετελισθῆν ἐπιτυχῶς. Καὶ λέγομεν τοῦτο, διότι κολλᾶντες πλοῖα προσέκρουσαν ἐπὶ τῶν κρητιδωμάτων τοῦ στενοῦ εἶτε ἔνεκα τῆς ἀβλεψίας τοῦ κλοῖαρχου, εἶτε ἔνεκα τῆς φορᾶς τοῦ ρεύματος.

Μετὰ τὴν διαβάσιν ἡμῶν τὸ ἀτιμολόγητον ἔστη ὀλίγον καὶ εἶτα ὀλοταχῶς ἐπανέλαβον τὸν πρὸς τὴν Αἰθιῶπιν καὶ εἶτα Στυλίδαν πλοῖον αὐτοῦ. Πλὴν εἶδατε ποτε εἶτα κατ' ὄραμ, εἶτε ἐν ὠραία εἰκόμιν φαντασίαν ἡρωράτου ἀπεικονίζουσαν διὰ τῶν φυσικῶν ἐκείνων χρωμάτων, ἄτινα κατακλύζουσιν ἐξ ἰλαρότητος καὶ συμπαιθείας τὴν ψυχὴν τοῦ θαταῦ, λαμπρὰν, μαγικὴν, θεσπεσίαν τινα εἰκόνα, παριστώσαν στενὸν θαλάσσης ἢ ποταμῶν καὶ δεξιῶν ὠραίας ἐξοχίας οἰκίας μετὰ πρασινης χλόης καὶ δένδρων πέριξ, ἀριστεροτέρην δὲ λέρους, ἔρη, μύλους ἢ πύργου, ἠρέμου ρύσεως καὶ ζωῆς;

Τοιοῦτον τὸ πρὸ ἡμῶν θέαμα, λαμπρὸν, ἐξαισιόν, θαυμάσιον καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἐμαγεθῆν πρὸ αὐτοῦ καὶ μετὰ γνωλετικῆς βοῆθῆς τὸ σιγᾶρον μου ἀνεπαύουν, ἂν εἶνε δυνατὸν ὁ πλάστης νὰ μὴ ἐσκέψῃ θεώμενος ποτε τοιοῦτην καλλονὴν τοῦ ἀριστοουργῆ ματὸς τῶν, πρόσκαιρον καὶ σφαιρτὴν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἔσσει

ΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΡΩΣΣΟΥ ΣΟΦΟΥ

Μετά 300 καλλιτεχνικών εικόνων εν τῷ κειμένῳ.

Κατὰ μετάφρασιν Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ.

(Συνέχεια τῶν προηγουμένων φύλλον).

Μετ' ὀλίγων ἢ ταχύτης τῆς λέμβου πῆξαι καταπληκτικῶς, ἵνα καὶ τῆς μεγάλης ἐκείσε καταφευγῆς, σφοδρῶν δὲ ρεύμα ἀέρος προσέβαλε τοὺς ξένους ταξιδιωτάς.

— Βαίνομεν μετὰ ταχύτητος τοῦλάχιστον 200 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον, ἡμορμήρισεν ὁ Ὀσιπῶφ.

Ἡ Σελήνη εἶχε κρύβῃ τὸ πρόσωπόν της ἐκ φόβου πρὸς τὸ στήθος τοῦ πατρὸς της, ὁ Γοντράν περιέφερε βλίμματα ἀνήσυχτα τῆδε κακίως, ὁ δὲ Φαρνεγάιτ ἐδιδόκετο ἀπαθὴς, μολοντί τὸ πρόσωπόν του ὄφρα καὶ τὰ χεῖλη του ἐφρῖσσον.

Μόνος ὁ Φρικουλί διετέλει ἐντελῶς ἥσυχος, σκεπτόμενος τὸ εἶδος τῆς ζωῆου.

— Ἀκριβῶς αὐτὸ εἶπε, τὸ σύστημα τῶν φασισκῶν ὀρέων ἰδοῦ, ἤδη ἀνερχόμεθα συνειπία τῆς κτηθείσης δυναμῆς ὑπὸ τῆς καθόδου τῆς λέμβου μας, καὶ ἀκριβῶς θὰ πταματήσωμεν μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς δυνάμεως ταύτης.

— Πότε θὰ φθάσωμεν; ἠρώτησεν ὁ Φαρνεγάιτ.

— Μετὰ δέκα λεπτά, ἀπεκρίθη ὁ Τελιγγά, διότι ἀκριβῶς μίαν ὥραν ἀπόστασις κατὰ τὴν ὄραση σὰς εἶνε.

Μετ' ὀλίγων φωνεῖται τις ὅτι ἐβῆσαν ἐναντι αὐτῶν καὶ μετὰ τινα λεπτά τῆς ὥρας ὁ Σιληνήτης ἐστρεψε τὴν μεταλλινὴν λαβὴν, καὶ ἡ λέμβος ἐστάθη ἐντὸς κρατήρος ὁμοίου ἐκείνου ἐν ᾧ εἶχον εἰσελθεῖν.

— Τσουίρ! ἀνεκράξε λακανικῶς τότε ὁ Τελιγγά.

Οἱ ταξιδιωτὰ ἐπάτησαν τὸ ἴδιον καὶ μετὰ τινα βήματα ἔβησαν ἐν τινι ἀπεραντῷ κυκλοτερεῖ διαμερίσματι, ὑπερ ἀπείρους ἐφῶτιζον αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου.

— Πιρίγιον, ἰδοῦ εἶνε πόλις, ἀνεκράξε ὁ Φαρνεγάιτ, ἀλλὰ διάβολοι! δὲν βλέπω οὔτε οἰκίας οὔτε κατοίκους.

— Ὁ δὲ Σιληνήτης μειδίασας.

— Ὅλαι αἱ κατοικίαι, εἶπεν, εἰσὶν ἰσακαμμένα ἐν ταῖς πλευραῖς τοῦ δρους καὶ δύνασθε εὐκόλως νὰ διακρίνετε μεταξὺ τῶν βράχων μέγαν ἀριθμὸν ἀνοιγμάτων, τὰ ὅποια ἀνοίγονται τὴν ἡμέραν καὶ κλείονται τὴν νύκτα.

— Ἀλλὰ, εἶπε τότε ὁ Ὀσιπῶφ, ὁ χάρτης σας ἰδοῦ σημαῖοι ποταμῶν ὅστις δέχεται ἀπὸ τὸ Τσουίρ.

— Πραγματικῶς καὶ ἀκριβῶς ἐκεῖ θὰ μεταβῶμεν, ἵνα ἐπιβιβασθῶμεν ὅπως ὑπάγωμεν εἰς τὸ Ρουάτθιρ καὶ ἐκείθεν εἰς τὸ Μαουλιντέκ, ἐπισημοτέρων πόλιν τῆς σελήνης, κατοικουμένην ὑπὸ τινων ἰκατομμυρίων Σιληνητῶν καὶ ὑπόθεν βλέπει τις ἐνὶ τῇ γῆν σας, συνειπία τῆς συχῆς ταλαντεύσεώς της.

Ἀριχθόντες πλησίον τῆς ἀκτῆς τοῦ ποταμοῦ παρετήρησαν παραδόξως τὴν σκάφην, οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχοντα μὲ τὰ πλοῖα Βόρως καὶ ἄλλα ἐν τούτοις ἔπλεον ἐναντίον τοῦ ἀέμου μετὰ θαυμαστικῆς ταχύτητος. Ἐἶχον 10 μέτρων περιπέου πλάτος καὶ δὲν εἶραίνοντο ἔχοντα οὔτε κινήθηρα οὔτε πρῶσθη.

Ὁ Σιληνήτης ἐπέθη πρῶτος ἴρ' ἐνὸς τούτων καὶ προσεκάλεσε τοὺς ξένους νὰ πράξωσι τὸ αὐτό. Μόλις δὲ ἤρξαντο νὰ κινήσῃ, ὁ Φρικουλί ἠρώτησε τὸν Τελιγγά διὰ τίνος μέσου τὰ περίεργα αὐτὰ σκάφη ἔπλεον μετὰ τῶσαυτης ταχύτητος.

— Ἀπλοῦστατα, ἀπεκρίθη ὁ Σιληνήτης. Ἰδοῦ ἄς καταλάβωμεν νὰ παρατηρήσῃτε.

μεταβαλλομένη, νὰ μὴ ἀντέγραφεν εἰς τὴν ἰδιανήν, ὡς φαντάζονται αὐτὴν οἱ ποιηταί, ζωὴν τοῦ μέλλοντος ἀνθρώπου;

Προβαίνομεν, σπίνομεν τὸ λάμπρον θέαμα τῆς Χαλκίδος καὶ ἀρτικοῦμεθα βαθμῶδην εἰς πλατύτερον στενὸν καὶ εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν.

Μετ' ὀλίγων ἰσάμεθα πρὸ τῶν λουτρῶν τῆς Αἰθήφου. Ταξιδιωτὰ ἐπιβιβάζονται καὶ ἀποβιβάζονται ἐν τάξει, εἰς τὰς ὑπερβαρῆς μετρίου βῆρος ὄρους ἐν ἀμφιθεατρικῇ ὄψει εὐρισκομένου διακρίνονται τὸ κατὰστημα καὶ γενεθολογίον τῶν λουτρῶν, ἀνωθι καὶ ἀριστερόθεν τούτων διάφοροι οἰκίας παλαιαί τε καὶ νέαι πρὸς χρῆσιν τῶν ξένων καὶ μετ' ὀλίγων τὸ πλοῖον μας ὁλοταχῶς πάλιν ἐκκινεῖ πρὸς τὴν Στυλίδαν.

Ἦδη ἔχομεν ἀνεμὸν ὄριον δροσερὸν, θάλασσαν ὄραϊαν καὶ ἀνοικτὴν, μετὰ μίαν δὲ ὥραν περίπου κλαῖν διερχόμεθα πλησίον τῆς Στρογγύλης, τῆς ὄραϊας καὶ ματικῆς στρογγύλης νήσου, ἡ μᾶλλον τετραγίου μικροῦ γῆς, ριθθέντος διὰ χειρὸς ὑπὸ γιγαντος ἢ κύκλωπος ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς θαλάσσης καὶ εἰς ἀποσπασθέντος ὡς ἀριστοτέχνης ἐν ὄρα παιδιᾶς ἢ ἀνίας τεμάχια βράχων, ὅπως κατατόση αὐτὴν μᾶλλον ὁρατὴν ἢ κομψὴν καὶ εἰς αὐτεῦσαντος τεύκας καὶ ἄλλα δένδρα.

Ἦδη ὁμοῦ ὁ ἀνθρώπος συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τοῦ πλάστου καὶ ὑποδοῦμεν ὄρατον φάρον μετὰ κομψοῦ οἰκίσκου ἐπ' αὐτοῦ, χρησιμώτατον τοῖς ναυτιλλομένοις καὶ εὐρέθῃ καὶ ὀτυχεῖς θυρῆς κάτοικος τοῦ μέρους ἐκείνου, τίς εἶδε ὑπὸ ποίας συνθήκας καὶ σκέψεις διάγων ἐν τῇ μέσῳ τοῦ ἀέμου καὶ τοῦ ὕδατος.

— Τί ὄρατον νησάκι! μοι λέγου ὁ Τάκης.

— Εἶνε ἡ νῆσος Στρογγύλη, προσθέτει ὁ μικρὸς σῖδος τοῦ ἱεροκλήρου, μεθ' οὗ ὁ Τάκης εἶχεν ἤδη συνάφει σχέσις.

— Ὅχι, εἶνε ἐν μεγάλῳ ὄρατον στρογγυλὸν γλῶκισμα, τὸ ὅποιον ὁ Θεὸς ἐφρῖπεν ἐκεῖ, προσέθηκα σοβαρῶς ἐγώ, τὸ δὲ ἐπ' αὐτοῦ μικρὸν οἰκημα καὶ τὰ δένδρα εἶνε ἀπὸ ζαχαρόκηρια καὶ μεγάλα κωνάρια. Βλέπετε τί ὄρατα γλῶκισματα λάμνει ὁ Θεός;

Ἀμφότεροι μὲ παρετήρησαν μετὰ περιεργίας, μειδιώντες.

— Ναί, εἶνε γλῶκισμα τὸ νησάκι ἐκεῖνο, ἐξηκολούθησα, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εὐρέθη ἄκομη, ὁ φαγᾶς του, δηλαδή τὸ μεγάλο στήμα τὸ ὅποιον θὰ τὸ καταδορῶσθαι. Αἱ, τί λές; οὐ μικρὰ, εἰς πόσον χρόνον τὸ καταφέρνεις;

— Σάματις εἶνε γλυκὸ, μοι ἀπαντᾷ ἐκείνος μετὰ τῆς παιδικῆς αὐτοῦ ἀρελέλας, εἶνε κίτραις καὶ χρώματι.

— Μὰ τέλος πάντων, ἂν ἦτο γλυκὸ;

— Ὁ μικρὸς ἐσκέφθη.

— Σὲ δέκα χρόνια, ἀπάντησεν.

— Σὲ πέντε! προσέθηκε τότε ὁ Τάκης.

Μετὰ μίαν ὥραν ὁ πλοίαρχος βίτασε νὰ ἀγυροβολήσῃ, ἐνθ' εἰσέτι εὐρισκόμεθα πολὺ μακρὰν τῆς Στυλίδος.

— Διατί τόσον μακρὰν; ἠρώτησα.

— Εἶνε ῥῆγμα τὰ νερά καὶ τὰ πλοῖα ἀγυροβολοῦν ἰδοῦ πολὺ μακρὰν δυστυχῶς μοι ἀπεκρίθησαν. (Ἐπειτα συνέχεται)

Εἰς τὴν Ἀντιγόνην

(Ἀφιερῶσαι εἰς τοὺς γονεῖς της).

Νᾶρα τὰ πρῶτα μου φτερά
Θὰ σοῦ γράφα τραγουδία,
Ὅπου θενά τὰ ζήλευαν
Καὶ τὰ ὄρατα ἴγγελοῦδ' αἰ
Ἄλλὰ δὲν τάχως καὶ γι' αὐτὸ
Σοῦ γράφω δυὸ μονάχα
Ἀράδες, Ἀντιγόνη μου!

Αἱ δὲν ἀεζίζουν τάχα;
Φθάνει πῶς εἶν' ἀπ' τὴν καρδίαν
Τοῦ φίλου π' ἀγάπηαν
Ἐκείνην 'πού σ' ἐγέννησαν
Χρῆσθ' μου καὶ ξεχνᾶνε.
Πάλλαις φοραῖς τόσους καυμούς
Τῆς γῆς μὲ τὰ μικρὰ τους!

Ἄς τοὺς νὰ ζήσουν Πλάστη μου
Τώρα 'ς τὴν εὐτυχίαν τους

Γ. Α. Πολίτης.

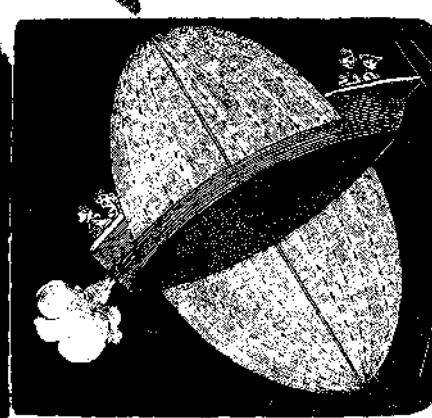
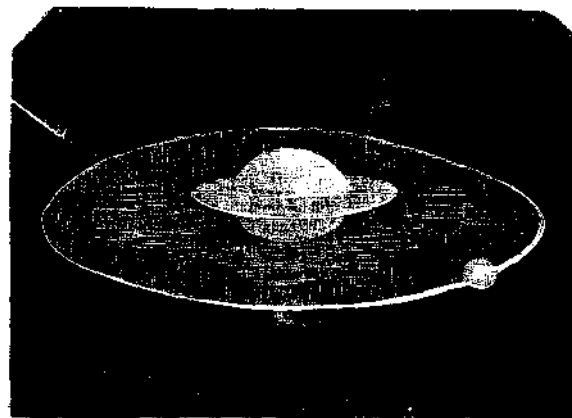
Καὶ καθ' ἕνα ἀμφότεροι ἐντὸς τοῦ πλοίου, ὅπου μίαν ἀνάτηλα, ἢν ἐκίνοι εἰς κινήθηρ, ἐξέβαλλε τὸ ὕδωρ διὰ σωλήνος ἡμορμήρισεν, ὅστις ἀπάθει ταῦτο πρὸς τὰ δεξιὰ.

— Πραγματικῶς, ἡμορμήρισεν ὁ μηχανικός, οὐδὲν ἀπλοῦστερον τούτου.

Μετὰ τινων ὥρων πλοῖον ἀφίκοντο εἰς τὸ Ρουάτθιρ.

— Ἐδῶ, εἶπεν ὁ Τελιγγά, θὰ σταθμεύσωμεν ὀλίγον διὰ νὰ ἀναπαυθῆται, καὶ κατόπι θὰ ἐπαναλάβωμεν τὸν πλοῖον.

— Ἐξαιρετικῶς ἰδέα, ἀνερῶνησεν ὁ κόμης, εἶνε καιρὸς νὰ φάγωμεν φαγητὸν παρασκευασμένον ὑπὸ τῶν λευκῶν χειρῶν τῆς δεσποινίδος Σιληνης. Καὶ ἀλλῶθως εἰμῶθα τόσον κουρασμένοι, ὥστε προεῖνω ν' ἀναβάλωμεν ἕως αὔριον τὴν συνεχῆν τοῦ ταξιδίου.

Πάντες συνεφώνησαν εἰς τοῦτο καὶ ἔφαγον, κοπιωδῶς ὁμοῦ ἐκ τῶν προηγουμένων ἄς εἶχον μεταφέρει ἐκ τοῦ βλήματός των καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν τινι διαμερίσματι τοῦ πλοίου ὅπερ ἀπήρθε διὰ τοῦ Μαουλιντέκ ἐνθ' ἐκοιμῶντο.

Τῇ ἐπαύριον ὅπουσαν οἱ ταξιδιωτὰ ἀρυκνήσθησαν ἔβλεπον ἤδη τὴν πρωτεύουσάν τῆς σελήνης, ἥτις μόνῃ ἐξ ὅλων τῶν πόλιν εἶχε κατοικίας οὐχὶ ἰσακαμμένας, οὐχὶ ὡς φωλαῖς ποτικῶν ἀλλὰ οἰκίας ἀληθεῖς παραδόξου ἀρχιτεκτονικῆς, καὶ αὐτὰχρημα σιληνητικῆς.

— Ἄ, ἀλλῶθως, ἀνεκράξε ὁ Φλαμμεράν, οὗτοι οἱ ἀνθρώποι βεβαίως θὰ ἐβλήθησαν ἀπὸ τὴν πολυτεχνικὴν ἢ κεντρικὴν σχολὴν τῶν Παρισίων. Τί λέγεις περὶ τούτου Φρικουλί;

— Ναί, φαινόσθαι ὅτι ὅλοι οἱ κτίσται, οἵτινες ἐργάσθησαν ἐνταῦθα, ἀπεκρίθη ὁ μηχανικός, γνωρίζουσιν ἀπὸ στήθους τὰ χριστὰ σημεία.

Ἐξελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ὁ Τελιγγά παρουσίας τὸν Ὀσιπῶφ εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐκείσε ἀστεροσκοπείου, ὅστις ἡγχαριστήθη πολὺ βλέπων ἄνθρωπον τῆς γῆς, μεθ' οὗ μετὰ προθυμίας συνέζητε περὶ διαφόρων ἐπιστημονικῶν ἀντικειμένων καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως παραμῆνη ἐπὶ τινος ἡμέρας ἐκεῖ, πλὴν ὁ Τελιγγά τῷ ἐγγυαστοπαίσι ὅτι πρόκειται νὰ μεταβῶσιν εἰς διάφορα μέρη τῆς σελήνης, καθότι οἱ γῆνοι σκεῦδομαι νὰ ἐγκαταλιθῶσι τὴν σιληνήν.

Συνεφώνησεν ἐν τούτοις, ὅτι εἰς τὴν ἐπιστροφήν θὰ ἐπανέρχοντο εἰς τὸ Μαουλιντέκ, ἵνα θὰ συνεχρατοῦτο μετὰ ἐπιστημονικῶν συνδριων ἐξ ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν τῆς σελήνης, ὅπως ἀκροαθῶσιν τῶν συναδελφῶν αὐτῶν ἄδελφῶν τοῦ οὐρανοῦ. Ἐπὶ τῷ ὄρω τούτῳ ὁ διευθυντῆς τοῦ ἀστεροσκοπείου συγκαταεῖθε νὰ ἀφήσῃ τοὺς ἐπισκεπτάς του ν' ἀναχωρήσωσιν.

Ἐν τούτοις ὁ Τελιγγά, ὅστις πρὸς στιγμήν εἶχεν ἀπομακρυνθῆ, ἀπετρέφον μετὰ ζωηρότητος καὶ πλησιαζῶν τὸν Φρικουλί.

— Κύριε μηχανικὲ, τῷ λέγει, θὰ σὰς ἀποδειξῶ ὅτι καθ' ὅσον

ἀπορῆ τὸ κράτος τῆς ἀτμοσφαιρας, τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας μας ὁμοιάζουσι πολὺ τὰ τῆς ἕρρας καὶ ἂν θέλεται, ἀκολουθησάτε με.

Καὶ ὄντως μετ' ὀλίγων εὐρέθησαν πρὸ ὠοειδῶς τινος σφαιρας, σχεδὸν ὁμοίας πρὸς τὰ μετακομίσαν αὐτοὺς φορεῖον εἰς Τσουίρ.

— Ἐὰν τοῦτο εἶνε ἡ ἀεροπόρος σφαῖρά των, τὸ ἀερόστατον των, δεικνόν ὁ Γοντράν, τότε ἐπιτρέψατέ μοι...

— Σιωπῆ, δεικνόν αὐτὸν ὁ Φρικουλί, διότι ὅσα μέχρις τοῦδε εἶδομεν ἐνταῦθα ἀποδεικνύουσιν ὅτι οἱ Σιληνηταί ἔχουσιν φαντασίαν μᾶλλον ἀνεπτυγμένην τῆς ἰδικῆς μας.

— Καὶ ἔχετε ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ μηχανήμα τοῦτο, κύριε Φρικουλί; ἠρώτησεν ὁ κόμης.

— Ἀπόλυτον μάλιστα ἐμπιστοσύνην, ἀπεκρίθη ὁ μηχανικός, ἐξείτασον μετὰ προσοχῆς τὸ μηχανήμα.

Ἐἰς τὸ μείσον τῆς ὠοειδῶς σφαιρας ἦτο προσηρμοσμένον εἶδος ἐκάρτηματος ὁμοιάζοντος πρὸς παμμιγῆδες πινακίον.

Τότε ὁ Τελιγγά προσεκάλεσε πάντας νὰ λάβωσι μέρος, καὶ εἰσελθὼν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ἀεροστάτου διὰ τίνος ὅπως ἦν ἀμείως ἐπανεκλίσειν, ἐφρῖπεν ἐπὶ τοῦ πινακίου εἶδος τι μίγματος ἰερητικῶ καὶ αὐθαρεῖ ἠκούσθησαν συνεχῆς ἐκπαρασοτήσεως.

— Ἦδη ἀναχωροῦμεν, εἶπε, καὶ κρατήθητε καλῶς.

Ταυτοχρόνως θορυβῶδες ἐξέτριψε ἠκούσθη ὅπισθεν τοῦ μηχανήματος καὶ δι' ἀσάτου τίνος κινήσεως τὸ ἐναῖριον σκάφος ἤρξατο νὰ κινήται καὶ ἐγκαταλίπων τὸ ἴδιον ἀνήρκετο εἰς τὴν ἀτμοσφαιραν, ὑψοῦμενον πλάγιως.

Ὁ Ὀσιπῶφ παρετήρηε ὅπως σύνους τὸ φαινόμενον. Ὁ Γοντράν κρατῶν τὴν Σελήνην ἀπὸ τῆς χειρὸς εἶραίνετο ὅπως ἐκπληκτος πρὸ τοιούτου δι' αὐτὸν θαύματος, ὁ δὲ Φρικουλί μὴ ἐνοῶν ἔτι τίποτε, ἡμεῖς αὖτε σκεπτικῶς.

— Ἀπλοῦστατον πρᾶγμα, εἶπε μετ' ὀλίγων, ἡ πρόωσις τοῦ μηχανήματος κατορθοῦνται διὰ τῆς βραδείας ἀναρρέσεως τοῦ ῥιπτομένου μίγματος, τὰ παραγόμενα ἀέρια ἐκφεύγουσι διὰ τοῦ σωλήνος ὅστις κείται ὀπισθεν διὰ δὲ τῆς δυνάμεως τῆς ὀπισθοδρομήσεως, ἥτις ἐπίρρηται διὰ τῆς ἐπιεργίας τῶν ἀερίων ἐπὶ τοῦ ἀέρος προβαίνει τὸ σύστημα τοῦτο διὰ τῆς ἀτμοσφαιρας ἐν εἰδίῳ κυρταλίδος ἢ μᾶλλον χαρταεταῦ.

Ὁ Ὀσιπῶφ λέγει τότε εἰς τὸν κόμην.

— Στριλλεῖται ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς ὡς καὶ τὸ ἀερίματον ἀεροπίπδον σας.

Ἐν τούτοις τὸ ἀπλοῦστατον τοῦτο σκάφος ἔβαινε μετὰ θαυμαστικῆς ταχύτητος, τὸ δὲ σιληνητικῶν ἰδαρος κάτωθι αὐτῶν ἐφευγε χωρὶς νὰ λαμβάνωσι καιρὸν νὰ τὸ ἐξείταξαι.

Πρὸς στιγμήν δὲβλῶν ἐπιμνηστικῶς τινὰ ἰσθμὸν ὅστις εἶραίνετο ἐνῶντων δύο ὠκεανῶν καὶ τὸν ὅποιον ἡ Σελήνη ἐβάπτισεν ἀστεριομένην: ἡ Ἰσθμὸν τοῦ Παναμά.

Τρία κοινά. Τὰ ἔδοντα, τὰ ὄνα καὶ οἱ πόδες.
 Τρία πλατῆ. Τὸ σπῆθος, τὸ μῦτικον καὶ τὸ μετόπριον.
 Τρία στενά. Τὸ στόμα, ἡ ὄσφυς καὶ τὸ ὑπεκνήμιον.
 Τρία χονδρά. Ὁ βραχίον, ὁ μηρὸς καὶ ἡ ἰκνίμη.
 Τρία λεπτά. Οἱ ἰακτύλοι, τὰ μάλλα καὶ τὰ χεῖρα.
 Τρία μικρά. Ἡ κεφαλή, ὁ πῦγος καὶ ἡ μύτη.
 — Κάλλος γυναικῆς ἰατρικὸν πρόσωπον, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἐπιθυμία ἄνθρωπον ὑπεράγει. Ἐξ ἔστιν ἐπὶ γλώσσῃ αὐτῆς ἔλαος καὶ πρόσθη, οὐκ ἔστιν ἡ ἀνήρ αὐτῆς καθ' οὐδὲν ἀνθρώπων. Ὁ κτώμενος γυναικὰ ἐνάρχεται κτήνησι, βοῦλον κατ' αὐτὸς καὶ στίλον ἀναπαύσεων. Οὐδὲν οὐκ ἐστὶ φραγμὸς, διαρπαγῆσαι κτήμα, καὶ οὐ οὐκ ἔστι γυνή, στενάξει πλανώμενος. Τίς γὰρ πιστεύσει ἐν ἔθνω ληστῇ σφαλλόμενῃ ἐν πόλει εἰς πόλιν, οὕτως ἀνθρώπων μὴ ἔχοντι νοσοῖν, καὶ καταλιποῖ τοὺς ἄν ὄψιαν. (Σοφ. Σειρ. 15. 22—26).

Η. Μ. Σομμενίδης.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

85. Αἶνιγμα.

Ἐίμαι ἄγριο ποδί
 ἄν μου κόφης τὴν οὐρά
 τότε εὐκόλα πολὺ
 θά μ' εὐρῆς . . . ἄτα ἱερά.

86. Αἶνιγμα.

Χορὸς λατρῶν καὶ κεφαλῆν
 Ἔνα πτηρὸν ἄν μείνῃ
 Τῆ· Τροίας ἡγμονικὸς
 Ἔπος εὐθύθ θά γείνη.

88. Αἶνιγμα.

Ἐίμαι ἄσπρο αἰ φορεῖς
 Καλοκαίρι καὶ χειμῶνα.
 Ἔνα γράμμα μ' ἀπαρτίζεις
 Πάλιν ἄσπρο μὲ θωρεῖς
 Ἀλλὰ μόνον τὸν χειμῶνα

Γ. Καρυστενάκης

Λόγος τῶν ἐν τῷ 14ῳ φύλλῳ Αἰνιγμάτων.

85. Αἶνιγμα. Πέρδιξ—πέρδιξ.

Ἔλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Ἐμμ. Βρυώνης ἐκ Πειραιῶς, ἡ δεσποινὴς Ὀλγα Σαρμαρέλου ἐκ Ζαγοράς, ὁ κ. Π. Ν. Πλατανίδης ἐκ Νεμείας, ὁ κ. Κ. Α. Ἀρτελάρης ἐξ Ἀλεξανδρείας.

86. Αἶνιγμα. Κόκκος—Κύκλος.

Ἔλυσαν αὐτὸ ἡ δεσποινὴς Μαρία Βρυώνης ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Ἐμμ. Βρυώνης ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Δ. Ρεβιάδης ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Η. Πατρόπουλος ἐκ Τριπόλεως, ἡ δεσπ. Ὀλγα Σαρμαρέλου ἐκ Ζαγοράς, ὁ κ. Κ. Α. Ἀρτελάρης ἐξ Ἀλεξανδρείας.

88. Αἶνιγμα. Σταυρός—Σταυρός.

Ἔλυσαν αὐτὸ ἡ δεσποινὴς Μαρία Βρυώνης ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Ἐμμ. Βρυώνης ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Δ. Ρεβιάδης ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Η. Πατρόπουλος ἐκ Τριπόλεως, ὁ κ. Μ. Δ. Πουρῆς ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Κ. Α. Ἀρτελάρης ἐξ Ἀλεξανδρείας.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ“

Γ. Γ. Κορωπί. Σὺς ἐνεγράψαμεν. Στείραν φύλλων ἀποστείλαμεν. Ἐλπίζομεν νὰ μᾶς ἐνομασίῃσιν ἴνους διὰ τῆς ἀλληλογραφίας σας. — Α. Π. Κ. Ἄριον. Δελτάριον ἐλήφθῃ. Φύλλον σὺς ἀποστάλη. Ἀνακίνομεν συνδρομὴν ὡς γράφετε. — Π. Μ. Σ. Ἐνταῦθα. Φύλλα σὺς ἀπετείλαμεν ταχυδρομικῶς. Ποικίλα ἐλήφθησαν. Στείλατε καὶ συνδρομὴν. — Α. Β. Δ. εὐκάδα. Ποιημάτων ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. — Ν. Π. Δ. αἰαν. Συνδρομὴ σὺς ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ταχυδρομικῶς γράφαμεν. — Ι. Κ. Θ. Γ. ἀργαλιᾶνον. Ἡλλάξαμεν διευθύνον σας ὡς γράφετε. Ἀποστείλατε παρακαλοῦμεν συνδρομὴν σας. — Σ. Κ. Μ. Νεῖα π. ο. λ. ο. ν. Φύλλον σὺς ἀποστάλη. Ἀποστείλατε συνδρομὴν σας. — Π. Κ. Μεσσηνίαν. Διεύθυνσις σας ἤλλαγή, ὡς γράφετε. — Σ. Β. Ἀλεξάνδρειαν. Δελτάριον ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς ἀναμεινόμεν. — Κ. Κ. Κάϊρον. Ἄπαντα φύλλα σὺς ἀπετείλαμεν προχθὲς ταχυδρομικῶς. Ὅστε τὴν συνδρομὴν ἀρχεται ἀπὸ 1 ἰεροαρίου. — Π. Ε. Πορτ. — Σεῖδ. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Φύλλα σὺς ἀπέσταλαμεν. Ἀνακίνομεν συνδρομὴν σας. — Κ. Α. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐχει καλῶς, ἀποστείλατε μὲν ἄντικεινον ἡμερολόγιον καὶ συνδρομὴς καὶ ἀντικεινον παραγγιλίας, διὰ τὴν τάξιν. — Α. Σ. Βουκουρεστίον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη.

Ἀνακίνομεν ὡς γράφετε συντόμως νεωτέρων σας μετ' ἐκκαθαρίσεως | Γ. Κ. Βέλο. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη, ἔχει καλῶς σὺς ἀναμεινόμεν. — Κ. Σ. Δράμα. Ἄπαν Ὀθωμανικὴ δὲν ἐλήφθη, διότι ὁ ἐν Πειραιῶν ἀναφερόμενος δὲν ἔλαβεν ἐπὶ ἐπιτολῆ. Γράφατε. — Ν. Ι. Χ. Σόφραν. Δελτάριον σας ἐλήφθη. Προσεχῶς γράφομεν διὰ παραγγιλίας σας. — Π. Ν. Π. Νεμέαν. Δὲν ἐδημοσιεύθη διότι δὲν ἐπείτυγε δυστυχῶς. Ἐπιφολλασσόμεθα προσεχῶς. Ἐπαύειτε. Ἀποστείλατε συνδρομὴν καὶ ἄτιαν ἡμερολογίου. — Γ. Μ. Κ. Σύρον. Συνδρομὴ σας ἐρ. ἔτους ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Δ. Π. Πάτρας. Ὅσα φιλίται καὶ ἰσογρόντα ἐνκα ἐλογίων ἐπῆλθε νῖα βράδυ. Ἐπεσῆθησαν δὲ ἅμα ὑπογραφοῦν δὲ σταλοῦν. — Ν. Κ. Σεβαστοπόλιν. Ἐπιστολὴ μετ' ἀποδείξεων ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. Εὐχαριστοῦμεν. — Σ. Ν. Μ. Ἀθήρον. Ἐπιστολὴ καὶ οἰνίγματα ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς. Χαίρομεν δι' εὐχαριστησῖν σας ἐξ ἀναγνώσεως ἐπιφυλλίδος μας καὶ συμβουλοῦμεν νὰ παρακολουθεῖτε πιστῶς αὐτήν, διότι ἔχει πολλὰ ὑφέλιμα καὶ διδασκτικὰ ἀλθῖν ἔχετε καὶ ἰσχυρὴν, διότι ἡ ἐκδοσις τοιοῦτου καλλιτεχνικοῦ φύλλον ἴναι καλῶς δυσχερῆσαι. Ὁ Ὅστωσὶ μετὰ τῆς Σελήνης καὶ τῶν συντρόφων του κατῆλθον μὲν εἰς τὴν γῆν ἀσπὶ ἐταξίδευσαν εἰς τοὺς πλανήτας ἀλλὰ μετὰ πολλὰς περιπέτειας, ὅς θὰ ἀναγνώσετε ἐν καιρῷ ἐν τῇ Φύσει. Ν. Π. καὶ Δ. Φ. Χαλκίδα. Ποτὰ ἐλήφθησαν ἐξείσι καὶ πένωμιν εἰς ὑμῖν σας. Εὐχαριστοῦμεν. Τόμοι Φύσεως στέλλονται προσεχῶς. —

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΗΜΕΤΕΡΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΤΑΣ

Ἡ θεοδότησις τῆς αὐθόσεως συνβλήθη μετὰ εἰδικῶν καλλιτέχνων ἐν Παρισίοις διὰ τὴν κατασκευὴν ἐλαιογραφῶν εἰς μέγα μέγεθος ἐκ μικρῶν φωτογραφῶν εἰλημμένων ἐπὶ τοῖς ἀκολουθοῦσι ἔροις καὶ τιμαῖς :

Δι' ἐλαιογραφίαν μήκους	14 ἐπὶ 10 ἀντὶ φρ.	7
»	19 » 12	15
»	22 » 16	20
»	27 » 22	32
»	35 » 27	42
»	41 » 33	65
»	55 » 46	95
»	60 » 50	110

Δι' ἀνωτέρω τιμαὶ ὑπερίσθησαν ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως» καὶ εἰσὶ προκληρωταὶ σὺν τῇ ἀποστολῇ τῆς φωτογραφίας τοῦ ἐλαιογραφημένου ἐπιτεκμημένου.

Τὰ ἔξωδὰ τῆς διασκευῆς καὶ ἀποστολῆς τῆς ἐλαιογραφίας ἐκ Παρισίων μέχρι κατοικίας τοῦ ἀποδέκτου ὑπερίσθησαν ἐπὶ πλέον εἰς 10 φρ.

Ἀντὶ 30 φρ. μόνον ὁ ἀεὶς καλλιτέχνης ἀποστέλλει καὶ ἐλαιογραφία μετὰ πλαισίου, παριστωδῶς διάφορα φυσικὰ τοπία δι' αἰθούσας φαγητῶν λαμπρῶς ἐπεξεργασμένας.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ

Δ. ΣΕΓΓΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΥΝ

ΕΝ ΒΟΛΩ ὄσας ἔρμος

Τὸ κατάστημα κατασκευάζει εἰδικῶς Κονιάκ ἐκ μοσχάτων σταφυλῶν. Ποῦτος ἀρίστη. Καταλλήλατόν δι' ἀσθενεῖς. Ἄμοιβη 25 χιλ. φράγκων εἰς ὄντινα ἤθελον ἀνακαλύψαι ὅτι τοῦτο παράγειται ἐξ ἄλλης οὐσίας.

Ὅμοια κατασκευάζονται ἅπαντα τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ πωλούμενα εἰς Βαρβίαν καὶ εἰς κίβωτα ἀνὰ 12 φιάλας.